

No. 35 Gubben Noak

Carl Michael Bellman

Gubben Noak, gubben Noak
var en heders man.
När han gick ur arken
planterade han på marken
mycket vin, ja mycket vin, ja
detta gjorde han.

Noak rodde, Noak rodde
ur sin gamla ark,
köpte sig buteljer,
sådana man säljer,
för att dricka, för att dricka
på vår nya park.

Han väl visste, han väl visste
att en mänska var
torstig av naturen
som de andra djuren,
därför han ock, därför han ock
vin planterat har.

Gumman Noak, gumman Noak
var en heders fru.
Hon gav man sin dricka;
fick jag sådan flicka,
gifte jag mig, gifte jag mig
just på stunden nu.

Aldrig sad` hon, aldrig sad` hon:
Kära far nå nå,
sätt ifrån dig kruset.
Nej, det ena ruset
på det andra, på det andra
lät hon gubben få.

Gubben Noak, gubben Noak
brukte eget hår,
pipskäg, hakan trinder,
rosenröda kinder,
drack i botten, drack i botten.
Hurra och gutår!

Då var lustig, då var lustig
på vår gröna jord;
man fick väl till bästa,
ingen torstig nästa
satt och blängde, satt och
blängde
vid ett dukat bord.

Inga skålar, inga skålar
gjorde då besvär,
då var ej den läran:
jag skall ha den äran.
Nej i botten, nej i botten
drack man ur så här.